

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Skattskyldighet vid vistelse utomlands

A. Besvär av TI angående kaptenen H:s inkomsttaxering åren 1954—1956. H. tjänstgjorde under tiden den 27 aug. 1953—28 april 1955 vid den svenska övervakningskontingenten i Korea. Under ifrågavarande tjänstgöring erhöll han lön från försvarsstaben med vissa belopp, för vilka han beskattades av TN. — H., som ansåg att han icke varit här i riket bosatt under den tid han tjänstgjort utomlands, yrkade undanröjande av beskattningen. — PN och KR biföll hans yrkande. — RR fastställde dock TN:s beslut med följande motivering:

I målet är upplyst, att H:s ifrågavarande uppdrag för Förenta Nationernas räkning utförts vid den svenska övervakningskontingenten i Korea, att anställningsavtalet träffats med svensk militär myndighet, genom vilkens försorg avlöning och ett flertal andra förmåner erhållits samt att H. varit underkastad de för krigsman gällande reglerna i svensk straff- och rättegångslagstiftning såsom om han vore krigsman. Anställningsavtalet angav en tjänstgöringstid av sex månader, vilken skulle förlängas med tre månader i sänder, om avtalet icke uppsagts minst två månader före den avtalade tjänstgöringstidens utgång. Tillika föreskrevs, att om övervakningskontingentens verksamhet skulle hava avslutats

och den svenska kontingenten befinna sig i Sverige före tjänstgöringstidens utgång, skulle avtalet upphöra att gälla med den dag då avrustning vore avslutad. — Med hänsyn till vad sålunda och i övrigt upplysts angående arten av H:s uppdrag i Korea och tjänstgöringsförhållandena där finner RR, oaktat H. för uppdragets fullgörande vistats längre tid utom riket, att han måste anses hava bibehållit sitt egentliga bo och hemvist här i riket. (RR:s utslag den 5/9 1961; en ledamot har mera utförligt utvecklat sin mening.)

Anm.: Se även RÅ 1959 ref. 20 (Skattenytt 1960 sid. 39) och 1959 not. 1189 (Skattenytt 1960 sid. 40).

B. Besvär av ambassadören L. angående inkomsttaxering åren 1956 och 1957. — L. hade under tiden den 30/9 1955—7/6 1956 åtnjutit tjänstledighet från sin befattning såsom beskickningsråd i Budapest för att tjänstgöra som svensk medlem i de neutrala ländernas övervakningskommission i Korea samt därvid erhållit arvode för uppdraget med vissa belopp, motsvarande lönen såsom beskickningsråd. Beloppen upptogs till beskattning, trots L:s invändning att han under ifrågavarande tid varken tillhört svensk beskickning hos utländsk makt eller varit bosatt i Sverige. Det ansågs

nämligen, att jämlikt 17 § förordningen om statlig inkomstskatt vad i förordningen stadgades angående här i riket bosatt person vore tillämpligt, då han erhöll ifrågavarande uppdrag, samt att med hänsyn till uppdragets tillfälliga beskaffenhet någon ändring härutinnan icke kunde anses ha inträtt till följd av uppdragets fullgörande. (RR:s utslag den 5/9 1961.)

Anslutningsavgift i samband med ändring av el-anläggning.

Besvär av lantbrukaren A. angående inkomsttaxering år 1957. — A., som ägde en jordbruksfastighet, var sedan år 1919 abonnent hos ett kraftaktiebolag. Vid abonnementets tecknande hade A. erlagt en viss anslutningsavgift. Under 1956 överlät bolaget sin anläggning till en distributionsförening, som skulle upp-rusta det övertagna ledningsnätet, vars underhåll bolaget eftersatt. Till föreningen betalade A. en på visst sätt beräknad anslutningsavgift med 100 kr. — PN vägrade avdrag för denna avgift. — KR fann icke skäl att bifalla besvären. — RR ansåg, att ifrågavarande utgift till åtminstone halva beloppet eller 50 kr utgjort avdragsgill omkostnad för underhåll av befintliga anläggningar. (RR:s utslag den 5/9 1961; två ledamöter ville ej göra ändring i KR:s slut, när ifrågavarande anslutningsavgift icke kunde anses utgöra avdragsgill driftskostnad i A:s jordbruk.)

Anm.: Se även Skattenytt 1961 sid. 305.

Förfogande över avkastning genom gåva (efterskönt fordran).

Besvär av hemmansägaren A. angående inkomsttaxering år 1956. — A., som ägde

en jordbruksfastighet, sålde år 1951 på kredit till en systerson tre till fastighetens kreatursbesättning hörande nötkreatur för en köpeskilling av 3.000 kr. I mars 1955 efterskönte A. sin fordran hos systersonen och utfärdade i samband därmed till denne ett gåvobrev å 3.000 kr. — PN beskattade beloppet 3.000 kr såsom intäkt av jordbruksfastighet. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 7/2 1961.)

Utbyte av gasspisar mot el-spisar i hyresfastigheter.

Besvär av TI angående fotografen Å:s inkomsttaxering år 1959. — I mars 1957 beslöt stadsfullmäktige i staden L., att stadens gasverk skulle vara avvecklat 1975. Med anledning härav erbjöd sig stadens elverk att utan kostnad för de fastighetsägare, som komme att beröras, tillhandahålla nya elspisar eller kokplattor i utbyte mot befintliga gasspisar eller gaskök. Fastighetsägarna skulle bekosta installationsändringar och övriga arbeten, som kunde uppkomma i samband med utbytena. Därest de befintliga servisledningarna icke skulle vara tillräckliga för den ökade belastningen, skulle elverket kostnadsfritt utbyta dessa ledningar. I maj 1960 beslöt stadsfullmäktige, att gasverket skulle nedläggas vid utgången av år 1964.

Å., som under år 1958 utbytt gasspisarna i sina två hyresfastigheter mot elspisar, yrkade hos PN avdrag för kostnader i samband med bytet med 1.000 kr beträffande den ena fastigheten och med 3.000 kr beträffande den andra fastigheten.

PN medgav avdragen.

Hos KR yrkade TI, under påstående att kostnaderna motsvarade å fastigheterna gjorda förbättringar, att avdragen

skulle vägras. Han anförde bl. a., att de gamla gasledningarna inte varit utbrända samt att något aktuellt behov därför ej förelegat att verkställa utbytet. Å. genmälde, att i stället för rörledningar hade installerats elledningar, vilka icke blivit dyrare än rörledningar. Någon förbättring hade icke skett, enär gas och elektrisk ström i kostnadshänseende vore likvärdiga. Övergång hade visserligen skett från enfas- till trefas-ledningar, men den förstärkta installationen motsvarade dels den tidigare svagare installationen och dels de gamla gasledningarna. TI invände, att omläggningen möjliggjort fastigheternas förseende med moderna elapparater såsom frysboxar och tvättmaskiner ävensom anslutning till stadens fjärrvärmeverk.

KR fann de kostnader, som hade direkt samband med installation av elpisar till ersättande av äldre gasspisar på grund av omständigheterna vara vid taxering avdragsgilla kostnader. Med hänsyn till storleken av det belopp, varmed Å. yrkat avdrag, kunde icke antagas, att däri inräknats kostnad för förbättring. På grund härav fann KR icke skäl att bifalla besvären.

RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/6 1961.)

Anm.: Jämför *tex* Skattenytt 1961 sid. 305.

Fråga om schablontaxering av fastighetsförenings fastighet.

Besvär av TI angående Fastighetsföreningen Skrovets nr 9 u. p. a. inkomsttaxering år 1955. — Föreningen, som bildats 1938, hade till ändamål att genom förvärv eller byggnad av hus däri tillhandahålla lämpliga bostäder till föreningens medlemmar genom upplåtelse under nytt-

janderätt för bestämd tid. Föreningen hade förut varit ägare av en fastighet men sålt den före beskattningsårets ingång. Under beskattningsåret bedrev föreningen intill den 15/10 ingen annan verksamhet än förvaltning av värdepapper och fordringar. Nämnda dag förvärvade föreningen en fastighet från en av andelsägarna i föreningen. Fastigheten innehöll tre lägenheter, vilka förhyrdes av föreningens tre andelsägare, samt en butikslokal, som blev uthyrd först från och med den 1/1 1955. — Föreningens inkomst av fastigheten ansågs böra beräknas enligt schablonmetoden. (RR:s utslag den 29/8 1961.)

Yrkesmässig tomtförsäljning.

Besvär av X angående förhandsbesked. — Vid arvskifte efter sin år 1955 avlidne man hade X förvärvat bl. a. jordbruksfastigheten S 1: 7 om 40 har, den därifrån avstyckade fastigheten S 1: 204 samt fyra från sistnämnda fastighet avstyckade tomter. — Från S 1: 7, som X och hennes man köpt år 1926, hade avstyckats och sålts tre tomter år 1941, en tomt år 1947 och en tomt år 1949. Efter arvskiftet hade från S 1: 204 avstyckats ytterligare åtta tomter, varav sex sålts åren 1957—1959. Stamfastigheten 1: 7 hade hela tiden brukats som jordbruksfastighet. Frånsett en väg gränsade S 1: 7 och S 1: 204 icke intill varandra utom på en liten sträcka. — X ämnade sälja hela S 1: 7, med undantag av åbyggnader och omkring dem liggande mark om 0,5—1 har, till vederbörande kommun för ett preliminärt bestämt pris av 700.000 kr (taxeringsvärdet 168.700 kr). — RN fann att X tidigare bedrivit tomtstyckningsrörelse och att försäljningen av S 1: 7 utgjorde ett led i nämnda rö-

relse. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/5 1961; en ledamot ansåg försäljningen icke utgöra ett led i den av X bedrivna jordstykning rörelsen.)

Koncernbidrag.

Besvär av skeppsmäklaren W. angående inkomsttaxering år 1955. — W., som i egen firma drev skeppsmäkleri och speditionsrörelse i Hälsingborg, startade år 1953 tillsammans med en person i restauranthandbranschen ett rederibolag med ett fartyg för trafik mellan Hälsingborg—Köpenhamn. Senare förvärvade han samtliga aktier i bolaget, som leddes och administrerades från hans kontor. — W. erhöll icke i sin rörelse ett med 38.300 kr yrkat avdrag för bidrag till rederibolaget för att täcka där uppkommen förlust. (RR:s utslag 30/8 1961.)

Avsättning till pensionsstiftelse.

Besvär av Akitebolaget X angående förhandsbesked. — Enligt bolagets tjänstemannareglemente var tjänstemännen i bolaget skyldiga att inträda som medlemmar i SPP. Bolaget hade avsett, att detta anställningsvillkor även skulle innebära skyldighet för bolaget att upprätthålla SPP-försäkring. I reglementet fanns intagen en sk anslutningsplan, vari angavs de pensionsförmåner, vartill tjänstemännen totalt var berättigade, varjämte stadgades, att dessa förmåner till 80 % skulle vara försäkrade i SPP och till 20 % utbetalas direkt från bolaget.

Bolaget, som hade räkenskapsår den 1/7 1958—den 30/6 1959, frågade om bolaget vid beräkning av skattetaket kunde anses ha lämnat bindande utfästelser om pension. Vidare ansåg bolaget, som i pensionsreglemente för manliga arbetare intagit ett förbehåll och i stadgarna för bo-

lagets pensionsstiftelse en bestämmelse i enlighet med anvisningarna i RN 1956 nr 1:3, att nämnda förbehåll inte borde påverka beräkningen av bolagets skattetak den 30/6 1959.

RN fann, att bolaget lämnat bindande utfästelser om pension till tjänstemännen endast i fråga om den del — 20 % — av pensionsförmånerna, som vid pensionsfall skulle utgivas direkt av bolaget (och alltså ej i fråga om sådana förmåner, som skulle vara försäkrade i SPP). På grund härav förklarades bolaget vid beräkning av avdragsgill avsättning berättigat medräkna nämnda direktpensioner. Vid nyssnämnda beräkning borde vidare medräknas återstående 80 % av de till tjänstemännen utgående pensionerna, varvid emellertid — enligt 3 § SFS nr 41/1960 — hänsyn skulle tagas endast till tjänstemän, som anmälts för inträde i SPP före den 1/7 1958. RN förklarade vidare, att bolaget icke mot bestämmelserna i 2 § SFS nr 41/1960 vid beräkning av skattetaket ägde medräkna bruttoutfästelserna om pension till manliga arbetare vid senare tidpunkt än den 30/6 1958.

RR lämnade bolagets besvär utan bifall. (RR:s utslag den 29/8 1961.)

Ann.: Jämför RN 1957 nr 1:7 och 1960 nr 3:1, prop. nr 40/1960 sid. 8 och 17 samt bevillningsutskottets utlåtande nr 34/1960 sid. 4—5.

Fråga om bruttovinstberäkning såsom grund för sköntaxering.

Besvär av möbelhandlaren B. angående inkomsttaxering år 1956. — PN hade uppskattat B:s inkomst av rörelse till 12.445 kr i stället för ett i B:s deklARATION uppgivit belopp av 9.445 kr. — KR. ej ändring. — RR nedsatte taxeringen, enär det på grund av vad i målet före-

kommit finge antagas, att B:s inkomst av rörelse icke överstigit 11.000 kr. En ledamot av RR biträdde majoritetens beslut med motiveringen, att det av handlingarna i målet framgick, att B:s bokföring varit otillförlitlig, och att en viss upptaxering därför var befogad. Denna ledamot ville emellertid likaväl framhålla, att den företagna upptaxeringen väsentligen grundats på antaganden beträffande bruttovinstprocenten, utan att det visats, att det ur B:s uppgifter framräknade procenttalet understigit godtagbart minimum. Två andra ledamöter ville ej göra ändring i KR:s utslag. (RR:s utslag den 19/5 1961.)

Dyrtidstillägg utöver årligt belopp: köpeskillning eller ej?

Besvär av fabrikören H. angående inkomsttaxering åren 1954—1957. — I samband med att H. år 1949 övertog tillgångar i ett handelsbolag förband sig H. att till sin tidigare kompanjon under tio år utgiva ett årligt belopp av högst 14.700 kr (vilket belopp enligt utslag den 25/9 1957 ansågs utgöra köpeskillning, se RÅ 1957 not. 1836 och Skattenytt 1958 sid. 34). Därjämte skulle H. utgiva dyrtidstillägg under vissa i avtalet angivna förutsättningar. Från och med 1952 utgav H. dylikt dyrtidstillägg. Härför yrkade han avdrag under förmenande att tillägget måste betraktas såsom ränta. TI invände, att också dyrtidstillägget utgjorde del av H:s köpeskillning. — H. erhöll ej avdrag för dyrtidstillägget. (RR:s utslag den 30/8 1961.)

Anm.: Jämför RN 1953 nr 5:4 och SN 1961 s. 393.

Förmån att disponera arbetsgivares motorjakt.

Besvär av civilingenjören F. angående

inkomsttaxering år 1955. — PN beskattade F. såsom för inkomst av tjänst för ett belopp av 36.032 kr, motsvarande de hos ett dotterbolag till det bolag, vari F. var verkställande direktör och huvudaktieägare, bokförda omkostnaderna för en motorjakt med anskaffningsvärde av minst 600.000 kr, vilken F. ägt disponera för privat bruk. — Hos KR yrkade F., att värdet av förmånen måtte beräknas till 4.130 kr. — KR: ej ändring. — RR lämnade besvären utan bifall. (RR:s utslag den 5/5 1961; en ledamot ansåg att förmånens värde icke överstigit 10.000 kronor.)

Av arbetsgivare efterskönt lån för studieresa: skattepliktig inkomst.

Besvär av sekreteraren L. angående inkomsttaxering år 1956. — PN hade icke beskattat L. för ett belopp av 722 kr, motsvarande vad L. av sin arbetsgivare (Stockholms stad) under beskattningsåret fått efterskönt av ett lån å 4.000 kr för en studieresa till England. — Sedan TI anfört besvär häröver, förklarade emellertid KR, att berörda belopp finge anses utgöra för L. skattepliktig inkomst. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/5 1961.)

Vinst i TV-tävlingen "21".

Besvär av tjänstemannen B. angående inkomsttaxering år 1958. — B. hade deltagit i en av Sveriges Radio i televisionen anordnad tävling, kallad "21", och vunnit ett penningpris å 29.600 kr. Tävlingen gick i ronder, i vilka två tävlande, utsedda av tävlingsledningen, deltog. Tävlande tillgodoräknades det antal poäng han valt, om han svarat rätt på den fråga som ställts inom respektive ämnesområde. Svarade han fel, avräknades

motsvarande poängsumma från den förut vunna. En match fortsatte så många ronder, att någon deltagare uppnått 21 poäng, dock ej mer än fem ronder. Vinnare hade att möta en ny motståndare, tills han blev slagen. Vunnen match belönades med 200 kr per antal skilda poäng. Förlorare skulle täcka vinnarens belöning med tidigare vinst. — Med hänvisning till dessa regler hävdade B. att tävlingen främst genom sin karaktär av ett slags "vadhållning" varit upplagd på sådant sätt, att slumpmomentet måst få väsentlig betydelse. Vinsten utgjorde därför enligt B. icke skattepliktig lotterivinst. — PN beskattade vinsten. — KR fastställde PN:s beslut och yttrade: Även om B:s vinst i tävlingen i viss mån kan ha varit beroende av slumpen, kan tävlingen icke anses hänförlig till sådant lotteri, varom förmäles i 1 § lotteriförordningen, och prissumman således icke såsom vinst i sådant lotteri. Ifrågavarande belopp, 29.600 kr, får — även om det icke står i proportion till B:s prestation — i stället anses utgöra vederlag för B:s deltagande i det av Sveriges Radio anordnade underhållningsprogrammet. Vid sådant förhållande utgör beloppet skattepliktig intäkt av tjänst. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/9 1961.)

Anm.: Jämför RÅ 1958 ref. 3 (Skattenytt 1958 sid. 201) samt RÅ 1958 ref. 4 (RN 1958 nr 3:4). Se även Mutén i Svensk Skattetidning 1956 sid. 109 ff och 189 ff samt 1958 sid. 196 ff.

Vinst i tidningstävling (korsord).

Besvär av fru E. angående inkomsttaxering år 1957. — PN hade icke beskattat ett belopp av 1.000 kr. som fru E. vunnit såsom första pris vid deltagande i en av tidningen Kvällsposten i Mal-

mö anordnad korsordstävling. — KR biföll TI:s talan om beloppets beskattande, enär ifrågavarande belopp tilldelats fru E. såsom vederlag för rätt lösning av tävlingsuppgiften, samt beloppet med hänsyn till tävlingens art finge anses vara att hänföra till sådan tillfällig inkomst, som för henne utgjort skattepliktig intäkt. — RR kom till motsatt resultat och yttrade: Av utredningen framgår, att ifrågavarande tävling bestått i att lösa en i tidningen införd ordgåta, att fru E. till tidningen insänt en rätt lösning samt att första priset tilldelats henne efter lottdragning bland en mängd rätta lösningar. Vid sådant förhållande får tävlingsföretaget anses såsom svenskt lotteri samt den av fru E. uppburna prissumman såsom vinst i sådant lotteri och förty jämligt 19 § KL och 2 § förordningen om statlig inkomstskatt icke utgöra för fru E. skattepliktig inkomst. (RR:s utslag den 6/9 1961.)

Anm.: Se hänvisningar under närmast föregående rättsfall.

Skattefritt stipendium eller ej?

Besvär av TI angående docenten H:s inkomsttaxering år 1955. — H., som var docent i sociologi, upplyste i sin deklARATION, att han under 1954 fått ett stipendium å 5.000 kr från Kungl. Vetenskapsakademien såsom belöning för tidigare utförda forskningsarbeten. — PN upptog beloppet till beskattning. — KR ansåg emellertid beloppet icke utgöra skattepliktig inkomst och undanröjde beskattningen. — Hos RR framhöll TI, att ersättningen ifråga borde betraktas såsom inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. — RR prövade lagligt fastställa det slut, vartill KR kommit i målet, enär vad däri förekommit gäve vid handen, att ifråga-

varande belopp 5.000 kr utgått till H. från vissa angivna, av Vetenskapsakademien förvaltade stiftelser till fullföljande av dessas huvudsakliga ändamål att främja vetenskaplig forskning, samt icke förebragts omständighet, som kunde medföra att beloppet likväl skulle vara skattepliktig inkomst för H. (RR:s utslag den 30/5 1961.)

Anm.: Se Lundevall Skattehandbok 4:e uppl. sid. 88 och Geijer, Rosenqvist och Sterner Skattehandbok 4:e uppl. sid. 49.

Årligt bidrag ur statsanslag till understöd åt författare.

Besvär av författaren F. angående inkomsttaxering åren 1952—1956. — F. erhöll från och med budgetåret 1948/49 bidrag ur statsanslaget ”till understöd åt inhemska skönlitterära författare av utmärkt förtjänst”. Ur statsanslaget utbetalades från statskontoret till F. år 1951 4.000 kr, år 1952 4.500 kr, år 1953 5.000 kr, år 1954 5.000 kr och år 1955 2.500 kr. (Från och med budgetåret 1955/56 hade F. tilldelats årlig författarepension.) PN och KR beskattade de ifrågavarande beloppen. — Hos RR anförde F., att bidragen vore tillfälliga stipendier, som av K. M:t på förslag av en sakkunnig nämnd beviljats för ett år i sänder. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 7/9 1961.)

Anm.: Jämför RÅ 1935 ref. 36, 1948 not. 1209 och 1953 not. 1047 (Skattenytt 1953 sid. 263).

Lön eller gåva?

Besvär av hemmansägaren A. angående inkomsttaxering år 1954. — A. hade varit anställd i sin faders jordbruk under flera år och därvid åtnjutit naturaförmåner samt vissa år erhållit en mindre konstant lön. Från och med 1950 drev han

eget jordbruk å fastigheten och redovisade fadern inkomst av tjänst (folkpension och naturaförmåner). Under 1953 erhöll A. 3.000 kr av fadern. — TN ansåg det erhållna beloppet till viss del ha utgjort ersättning för utfört arbete åt fadern, dels tidigare år i jordbruket dels ock under 1953 vid uppförande av bostadshus åt fadern. TN upptog därför 2.000 kr till beskattning såsom inkomst av tjänst. — A. bestred att han fått beloppet ifråga såsom ersättning för utfört arbete och hävdade att beloppet i sin helhet utgjort gåva och att det därför icke bort upptagas till beskattning. — PN och KR: ej ändring. — RR förklarade emellertid, att i målet icke förebragts tillräcklig grund för antagande att det av A såsom gåva mottagna beloppet, 3.000 kr, till någon del innefattat för honom skattepliktig inkomst. (RR:s utslag den 7/9 1961.)

Brandmans fördyrade levnadskostnader vid kurs för brandbefälsutbildning

Besvär av TI angående brandkaptenen A:s inkomsttaxering år 1953. — A. hade under beskattningsåret varit brandman vid Malmö brandkår. Under tiden den 7/1—10/4 och den 25/8—31/12 hade han genomgått brandbefälsutbildning vid statens brandskola i Stockholm. — A. var gift och med familjen bosatt i Malmö. — PN och KR medgav A. avdrag för fördyrade levnadskostnader under vistelsen i Stockholm med 1.800 kr. — Hos RR anförde TI, att det vore uppenbart att A. inte undergått utbildningen i och för sin befattning som brandman utan för att han skulle bli behörig att söka och inneha en bättre och högre avlönad befattning inom brandväsendet. A. hade också under våren 1953 två månader efter avslutad utbildning vid brandskolan

fått anställning såsom brandkapten i Eskilstuna. TI yrkade därför att avdraget skulle vägras. — RR fastställde KR:s utslag, enär bevisandet av omförmälda kurs med hänsyn till vad A. anfört måste anses hava skett i och för hans befattning som brandman i Malmö, samt A. vid sådant förhållande vore berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader med av PN medgivet belopp. (RR:s utslag den 31/8 1961.)

Anm.: Jämför rättsfall, redovisade i Skattenytt 1953 sid. 304 ff, 1957 sid. 28 f och 1961 sid. 364.

Periodiskt understöd för undervisning eller oppfostran.

Besvär av tullöverkontrollören L. angående inkomsttaxering år 1955. — PN förvägrade L. ett med 2.100 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd till en dotter, född 1932, vilken under tiden den 16/2—den 31/12 1954 tjänstgjort såsom apotekselev med en lön av 3.150 kr. Det upplystes i målet, att dottern i början av år 1956 börjat en receptarietkurs vid Farmaceutiska institutet. — KR: ej ändring, enär ifrågasvarande understöd icke kunde anses hava utgått under sådana förhållanden att L. varit berättigad till avdrag därför. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/9 1961.)

Anm.: Jämför t. ex. RÅ 1959 not. 1948 (Skattenytt 1960 sid. 146).

Periodiskt understöd till fränskild make.

Besvär av fru F. angående inkomsttaxering år 1957. — I äktenskapsskillnadsdom förpliktades fru F:s man att till henne utgiva såsom bidrag till hennes underhåll 110 kr i månaden och såsom bi-

drag till underhåll av två barn 75 kr i månaden för vardera barnet tills det fyllt 18 år. Genom införsel hos mannen uttogs 1.926 kr, varav 638 kr översändes direkt till fru F. och återstoden 1.288 kr, avseende underhållsbidrag till barnen, till socialvårdsbyrån. — PN och KR beskattade fru F. för 638 kr såsom periodiskt understöd från mannen. — Hos RR yrkade fru F. att endast beskattas för 126 kr (1.926 — 2×12×75). Hon framhöll, att beloppet 638 kr icke till någon del gått till hennes eget utan helt till barnens underhåll. Mannen hade icke heller gjort något förbehåll om att det av honom betalade beloppet avsåg betalning till hustrun och icke till barnen. Än mindre hade det styrkts att fru F. skulle ha godkänt någon sådan uppdelning från mannens sida. — RR lämnade besvären utan bifall på grund av vad i målet blivit upplyst och med hänsyn till bestämmelsen i 7 § 2 st. lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta. (RR:s utslag den 12/9 1961.)

Anm.: Enligt sistnämnda lagrum gäller att, om införsel beviljas till gäldande av bidrag åt flera underhållsberättigade och därtill ej förslår det belopp som må innehållas, detta belopp skall fördelas mellan de underhållsberättigade i förhållande till bidragens storlek. Eftersom en del av det innehållna beloppet på grund av detta stadgande formellt avsett fru E:s underhållsbidrag, hjälpte inte fru E:s påstående att hela det innehållna beloppet åtgått till barnens underhåll. Hon ansågs alltså skattskyldig för sin del av det innehållna beloppet.

Förutsättningarna för eftertaxering.

Besvär av lägenhetsägaren L. angående eftertaxering för inkomst och förmö-

genhet för åren 1951—1955. — I 1951—1954 års deklARATIONER upplyste L. som förklaring till årlig förmögenhetsökning: ”Kapitalets ökning beror på pengar jag får från Amerika i utdelning. 10 % skatt avdrages vid källan på alla mina utdelningar. Enligt SFS 1940 nr 1042, Bilaga, artikel VII skall inkomst och förmögenhetsskatt anses avdragen vid källan.” Någon uppgift om den exakta storleken av inkomsterna från Amerika lämnades inte. I 1955 års deklARATION lämnade L. inga upplysningar av nu nämnt slag. — TN följde deklARATIONERNA.

Sedan meddelanden inkommit från vederbörande myndigheter i USA om att L. uppburit aktieutdelningar därifrån, yrkade TI år 1956 hos PN att L. skulle eftertaxeras för inkomst av utdelningarna med belopp mellan 2.000 och 3.000 kr för år och för i USA nedlagd förmögenhet i aktier med belopp mellan 40.000 och 60.000 kr för år. — PN och KR biföll yrkandet.

RR undanröjde inkomsteftertaxeringarna för 1951—1954, enär L. i sina dessa år avlämnade deklARATIONER upplyst att han under respektive år erhållit utdelning

från ”Amerika”, samt vid sådant förhållande förutsättningar icke förelegat för att åsätta L. eftertaxering för inkomst. Däremot gjorde RR ingen ändring beträffande eftertaxering av inkomst för år 1955 och eftertaxeringen för förmögenhet för åren 1951—1955. (RR:s utslag den 12/9 1961.)

Anm.: Då frågan om eftertaxering väcktes år 1956 blev 62 § KL, 13 § förordningen om statlig inkomstskatt och 13 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt i deras skärpta lydelse av år 1955 tillämpliga. De trädde i kraft den 1/1 1956 och skulle tillämpas retroaktivt (se Hedborg m. fl., *Taxeringshandbok*, 2:a uppl. sid. 291—294). Nämnade paragrafers lydelse av år 1955 överensstämmer i huvudsak med 114 § i 1956 års taxeringsförordning. Beträffande den i USA nedlagda förmögenheten hade L. inte gjort någon antydning i deklARATIONERNA om att han haft sådan förmögenhet kvar vid respektive års utgång. I fråga om förmögenhetsbeloppen ansågs därför förutsättningar föreligga för eftertaxering, liksom för den inkomst av aktieutdelning som skolat beskattas år 1955.